ч. 253 (11.220). Львів, субота 12. листопада 1927. Poocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік XLV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол.
За границею: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леїв, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Українське село і КП(б)У.

Львів, 11. листопада 1927.

I.

З нагоди десятиліття диктатури пролетаріяту підводять у СРСР підсумки комуністичних досягнень за 10 літ не тільки урядові чинники, але в далеко більшій мірі від них керуючі кола комуністичної партії. Коли в усяких урядових публікаціях з нагоди десятиліття стрічаємося з дуже обильним цифровим і фактичним матеріялом, то в партійних публікаціях і енунціяціях бачимо менше цифр, а більше освітлення та аналізи подій.

Тепер стоять комуністи СРСР на передодні ювилейного партійного зїзду. До зїзду давно йдуть дуже систематичні та ґрунтовні підготовлення. Центральний Комітет Всесоюзної Компартії ухвалив уже на 15. зїзд ВКП(б) т. зв. тези про підсумки досягнень „соціялістичного“ будівництва за 10 літ, а на їх підставі розвитку і програму діяльности в усіх ділянках життя на слідуючих 5 літ. Між принятими тезами чи не найважніше місце займають тези про роботу партії на селі. Рівнорядно з тою працею у ВКП відбувається аналогічна робота і у Комуністичній Партії більшовиків України. Керуючі кола КП(б)У мають подвійну підготовчу роботу, бо готовляться до зїзду власної партії і до зїзду ВКП(б). Самозрозуміло, що зїзд КП(б)У, десятий з черги, повинен випередити зїзд ВКП(б). Тимто і підготовча робота до нього відбувається з помітним успіхом.

В харківській пресі останніх днів стрічаємо дуже багато підготовчого матеріялу, а в ньому й тези Центрального Комітету КП(б)У на партійний їзд. Нині хочемо присвятити дещо уваги тезам на X. зїзд КП(б)У про роботу цієї партії в українському селі. З гори зазначимо, що деякі з тих тез є повторенням або переповідженням у іншій формі тез Центр. Комітету ВКП. Одначе попри те, порушені там і такі справи, яких немає у тезах ВКП. Це видно між іншим у відділі тез, що трактують про політичну активність українського села. **„Відмінною особливістю українського села — читаємо там між іншим — за теперішнього періоду є високий рівень політичної активности мас усіх шарів села“.** Та про те далі.

Тези стверджують на самому початку, що в часі минулого десятиліття комуністичної диктатури повелися в українському селі **„процес загального перебудування системи господарства в напрямі дальшого піднесення виробничих сил на вищій технічній базі та такій його організації, що максимально забезпечує звязок сільського господарства з соціялістичною індустрією та керівництво пролетаріяту над селянством“.**

Принявши в основу тез таке карколомне твердження, попадають теоретики з КП(б)У в дальших точках в деяку суперечність з ним. Бо чиж можливо твердити про „піднесення виробничих сил на вищій технічній базі“, коли загально відомою є обставина, що власне в усіх промислових і фабричних підприємствах не тільки України, але й усього СРСР недостає тієї „вищої технічної бази“, що все старе технічне приладдя зужите, а нового нема і нема його добути. А чи можливе аналогічне твердження про „звязок сільського господарства з соціялістичною індустрією“, коли, поминувши навіть факт кульгання індустрії, зараз-же у слідуючій точці тез стверджується, що „успішний зріст сільського господарства може бути осягнений (значить досі не осягнений! — Ред.) тільки на шляхах дальшого розвитку кооперування та колективізації сільського господарства“. А далі ще й таке, що перехід до інтензивніших форм сільського господарства вимагає у своєму дальшому розвитку „значних внесків капіталу і посилення мобілізації селянських коштів системою сіль.-господар. кооперації і внесків капіталу державними органами“. На жаль ні селянство не рветься до „мобілізації“ капіталу, ні держава не робить потрібно великих внесків того капіталу. Навпаки, з тих-же тез довідуємося в іншому місці, що дотеперішня політика партії на селі не дописувала, бо мала за багато хиб, а між ними на перше місце вибивалася ось яка: „слабка робота в справі колективізації бідноти і **наявність в цілому ряді місць фактів недостатньої політичної активности і не досить енергійного обстоювання інтересів бідноти в кооперації** і т. д.“ А біднота є, як відомо, авангардою комунізму на селі. Так твердять бодай самі комуністи. Колиж вона не рветься до організації та політичної активности, то щож варта в горі наведене твердження про таку організацію всіх виробничих сил, що забезпечує „керовництво пролетаріяту над селянством“?

Тези стверджують далі „наявність аграрного перенаселення по низці районів України“, з яким треба боротися: а) при допомозі інтенсифікації та індустріялізації сіль. господарства і б) при допомозі широкої організації переселення українських селян поза межі України на т. зв. вільні земельні фонди загально-союзного значіння, точніше на вільні землі в межах РСФРР. З тез до реферату Чубаря, підготованих на 10. зїзд КП(б)У, довідуємося, що протягом 5 найближчих літ мають виселити з України на ті „вільні землі“ аж 700 тисяч українських селян. Діференціяція українського села в соціяльному розумінні відбувається далеко скоріше в Степовій Україні, де є більше землі, а нема познак такої діференціяції там, де є перенаселення, тобто в районі Лісостепної України, отже більше на півночі. На ділі повинноб бути навпаки. Процес діференціяції повинен би яркіше унаглядньоватися там, де менше землі, або де її недостача, силою контрасту між посідаючими і безземельними. Отже в Лісостепу повинна бути і більша політична активність бідняцьких елементів. А так воно не є. Щож є на ділі? На ділі помітний перехід деякої частини бідняків до групи т. зв. середняків. Середняки-ж — це типові власники, що твердо сидять на своїй землі і ще твердше бороняться перед експльоатацією комуністів. Нинішні середняки це або вже куркулі, або завтрішні куркулі, а по своїй психіці ще більше „куркулячі“ від самих куркулів, бо є це в нинішніх обставинах радянської дійсности доробкевичі, здецидовані кандидати на глитаїв, а подекуди й лихварів. Вони то виявляють незвичайну рухливість і підприємчиву активність в тому напрямі, щоби, використовуючи титул середняків, якнайскоріше збогачуватись, добувати для себе всякі вигоди, привілеї та підмоги, а прикриваючися при тому політичною активністю якнайкраще маскувати свої „буржуазні“ замисли та куркульські здобутки. Вони в переходовій стадії (доки самі не стануть куркулями) є фактично найкращі і найвірніші союзники куркулів, хоч що правда тихі. А в тезах вичитуємо, що „процес діференціяції села характеризується тим, що середняцька група в зростанні сіль.-господ. виробництва, розгортанні реконструктивного процесу і розвитку товаровости сільського господарства, зберігає основне місце“.

Однак попри те стверджують тези ще одно явище в українському селі, а саме: **„зростання куркульської ґрупи селянства і скріплення її експльоататорських прагнень,** що находить свій вияв у таких формах як експльоатація безреманентної бідноти і малосилого середняцтва; наявність явищ кабальної аренди, системи кабальних відробітків, експльоатації **наймицтва і намагання куркулів незаконно використовувати раніш належні їм землі, а також організувати промислові підприємства“.** Якже до цього допустила влада і партія? Зовсім просто: оба ті чинники сприяли куркулям і їх господарці, а тепер партія стверджує в тезах, що „як у роботі щодо розподілу сільсько-господарського кредиту так і в роботі кооперації та земельних органів ми маємо на селі цілу **низку фактів перекручування лінії партії в справі переведення клясової політики на селі.** Партія повинна рішучими заходами виправити ці перекручення“. Ось — і пігулка партії для невдоволених з дотеперішньої підтримки куркуля та обіцянка в будуччині „обмежувати експльоататорські прагнення куркулів і захищати наймитство та бідноту од цієї експльоатації“. Це й усе.

Всі українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і посилає дитину до чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

Чи Анґлія лівіє?

Перемога робітничої партії при міських виборах.

При останніх міських виборах в Анґлії найбільше число мандатів здобули кандидати робітничої партії. Ще в 1924 р. вони мали всього 20 мандатів з усього числа, в 1925 р. — 47 мандатів а в 1926 р. вже 146 мандатів. Тепер вони здобули при доповняючих виборах 124 мандатів. У 25 містах анґл. робітнича партія вийшла переможцем.

Щоби оцінити як слід вагу цієї перемоги, треба зробити кілька пояснень. Перш усього треба пригадати, що число кандидатів, яких треба було вибрати, було всього 2000, ц. є. третина складу всіх міських рад. Отже не треба собі уявляти, що всі міські ради перейшли під вплив робітничої партії. Ця партія дістала тепер абсолютну більшість тільки в однім місті, а мала її досі в 6 містах. В інших містах вона є одною з головних партій, але не має більшости. Далі треба мати на увазі те, що міські вибори, хоча йшли під знаком політичної боротьби, не мають чисто політичного характеру. Політика міських рад в Анґлії обмежена до справ ладу в місті, здебільша господарсько-організаційних, і не зачіпає безпосередньо за політику парляментарну. Анґлійці надто практичний народ, щоби мішати чисто ділові справи з ідеольоґічними, які не мають з ними звязку. У міській раді, як усюди, головну ролю грають особисті прикмети їх членів: діловий хист, чесність, розум, а не їх політична приналежність.

З другого боку треба признати, що робітнича партія в Анґлії здобуває щораз енерґічніше першорядне місце поруч партії консервативної і своїм впливом витворює давній традиційний склад сил в анґл. політиці, що ділилася на дві головні ворожі партії. Міські вибори мають значіння показчика перед виборами до парляменту. Теперішня система трьох партій уже захитана і ліберали сильно ослаблені. Робітнича партія стає кандидатом на керманича державної політики. Чималу ролю в зрості її впливів відограло загальне безробіття, з яким уряд не в силі дати собі раду. Другим моментом її успіху треба рахувати різке зірвання анґл. уряду із СРСР; робітничі маси все надіються, що віднова дипльоматичних взаємин із Радянським Союзом у силі принести розвязку економічної кризи себто нормального наладнання торговельних зносин із бувшими просторами царської Росії.

При цьому треба додати, що комуністи, які ставали до міських виборів, скрізь провалились і не дістали ніодного мандату. Великий успіх робітничої партії при цих виборах був саме наслідком дуже поміркованої тактики Мекдональда, який відмежувався від комуністів і всіх большевізуючих елементів, що йшли до виборів під гаслами чистої демаґоґії. Анґлійський соціялізм має чимало дуже „консервативних“ елементів і веде боротьбу із офіціяльними консерватистами за чисто реальне поправлення долі покривдженої суспільної кляси.

Поможім здвигнути дім-захист для українських письменників і журналістів у Ямній. Засвідчім ділом зрозуміння важкої культурної праці і виявім свою вдячність українським робітникам пера! Жертви слати на адресу: Львів, Підвальє ч. 7., Земельний Банк Гіпотечний, книжечка ч. 1141.

На передвиборчому фронті.

Хаос в польському таборі. — Справа бльоку польської демократичної лівиці. — Видумки і поголоски про „українсько-жидівське зближення". — Погляд пос. Ґрінбавма. — Розтіч серед жидів. — Наше становище.

Ще неповні три тижні ділять нас від законного закінчення каденції сойму, а вже виборчі комбінації і склеювані бальоки в повному ході. В польському таборі найбільше галасу роблять партії тав. демократичної лівиці. На них звернена теж увага заінтересованих громадських чинників. Відомо, що між ППС і „Визволенєм" прийшло до повного порозуміння. Зате ініціятива Хлопського Сторонництва (брилівців) довести до широкого бльоку польської демократичної лівиці до якого ввійшли би: Хлопське Сторонництво, ППС „Визволенє", Партія Праці, НПР — Лівиця і „направяки" — покінчилася невдачею. „Визволенє" відмовилося від цього широкого бльоку в огляду на Партію Праці (яку творить кількох сецесіоністів з „Визволення"). Також негативно ставиться до цеї ініціятиви ППС. До „широкого" бльоку зголосили своє приступлення тільки дрібні партії: Партія Праці й НПР. — Лівиця.

„Пяст" переживає судні дні в огляду на наступ сен. Бойка. Офензива цього ветерана польського людового руху, звернена проти жилавого Вітоса, в останніх днях втратила на гостроті. Після деякого замішання і переляку, що повстав був у рядах „Пяста" у звязку з маніфестом Бойка, Вітос знову набрав віддиху і розпочав приспішену організацію своїх прихильників. І виявляється, що авторітет Вітоса ще досить великий та що наступ Бойка, хоч поробив деякі виломи в „Пясті", однак не захитав головних сил Вітосових ступайків. Очевидно, це тільки початок великої гри і натиску санації на „Пяста".

Польська правиця: ендеція, хадеція й інші обвшепольські групи працюють тихо, поза кулісами, приготовляючись до виступу на виборчій арені. Здалека від політичного гамору ведуть акцію порозуміння також консервативні групи.

Головна увага політичних чинників звернена на дві площини: на виборчий бльок польської демократичної лівиці і на бльок національних меншостей. Особливо в справі цього останнього блисками ширяють в польській пресі неймовірні видумки і поголоски. Нпр. недавно „малопольські санатори", рахуючи на неграмотність своїх читачів з одного боку, а підписуючись під вивіску „поінформованости" з другого, пустили в світ апокаліптичну видумку про те, немов то великі гроші, що залишилися жидівському комітетові оборони Шварцбарта мають бути повернені на **„українсько-жидівське зближення в Польщі, а особливо на сфінансування виборів в українсько-жидівських округах".**

Очевидно, на такі абсурдальні видумки пускані „направяками" з метою викликати відповідний фермент серед українського громадянства, не звертали ми найменшої уваги. Наше громадянство є занадто свідоме і вповні зріле, щоби давати послух нагадним провокаціям. Лише керманичі львівської „Ради", такі незвичайно чуткі на фінансові справи, хоч підчас процесу Шварцбарта потягали за сконсолідованим всесвітнім жидівством, наввипередки приняли санаційну побрехеньку і почали обурюватися на на жарти. „Думаємо, що для декого — пишуть фінансісти з „Ради" — та взагалі для всіх тих, що люблять „зближатися", хочби навіть з „особисто-товариських причин, ця депеша не позбавлена інтересности". Віримо, що „ця депеша не позбавлена інтересности для „Ради" і тому — бажаючи втихомирити щире обурення цього непорочного гуртка, цедуємо всі „великі суми" що залишилися жидам з процесу Шварцбарта в їхню користь.

На справу бльоку національних меншостей звернена загальна увага чинників польських і жидівських. Також в українських колах коментується пресові голоси на ріжні лади, хоч — як ми вже зазначували — українські партії ще не розглядали тієї справи. Джерелом майже всіх вісток у польській і жидівській пресі на тему виборчого бльоку національних меншостей є пробні бальони жидівських політиків. Жиди є найбільш розсіяним елементом з усіх меншостей. Без такого чи іншого бльоку вони мусять понести великі втрати у виборчій кампанії. Тому заздалегідь нащупують грунт під ногами. Частина жидів говорить про бльок з нац. меншостями, а друга про бльок з польськими партіями. В тих тактичних заходах іде про те, щоб винести жидів на рівень незвичайно важливого чинника, який може бути корисним союзником і комбатантом кождої сторони. Важну ролю грає тут і випробувана подвійна бухгальтерія.

В справі бльоку національних меншостей висловився на сторінках варшавського „Наш-ого Пшеґльонд-у" його герольд пос. І. Ґрінбавм. Він заявив в категоричному тоні:

Бльок має обняти всі національні меншости, які в р. 1922 створили так. шіснапятку, а крім того литовців, що в р. 1922 не брали участи у виборах. Які партії поодиноких непольських народів увійдуть до бльоку, важко ще сказати. Щож торкається жидів, то жидівські соціялістичні партії не вважають неможливим приступити до бльоку з міщанськими партіями. Екзекутива східно-галицької сіоністичної організації не устійнила ще свого відношення до бльоку. Участи в бльоку не візьме „Аґуда" (організація жидівських ортодоксів). Проти „Аґуди" є й пос. Ґрінбавм — мовляв — тому, що по виборах 1922 р. аґудівці повідомили польські урядові чинники, що вважають свою участь в бльоку гріхом, до якого вони були примушені. До тогож політика „Аґуди" була суперечна з принципами, на яких оперто вже не бльок національних меншостей, але національно-жидівський бльок. Пос. Ґрінбавм вірить, що „Аґуда" не потягне за собою ортодоксійних жидівських мас. До тогож й апетити „Аґуди" є дуже великі. Поважні трудноші в справі бльоку помічаються з української сторони, але пос. Ґрінбавм вірить, що вони небавом будуть поборені й усунені.

Як бачимо, то справа бльоку національних меншостей представляється не так світло, як подає польська і жидівська преса. Найбільш заінтересованими в ньому є жиди. Поминаємо поки-що всі арґументи „за" і „проти" бльоку, а стверджуємо тільки одно, а саме, що самі жиди, як найбільш заінтересовані, не представляють собою суцільного контрагента. Навіть пос. Ґрінбавм, пропагатор бльоку, стверджує, що „Аґуда", організація ортодоксів, до бльоку не входить. — Що більше! - ЇЇ навіть вже не хоче сам організатор бльоку. Участь в бльоку жидівських соціялістичних партій є сумнівна, а східно-галицькі сіоністи ще не заявилися в тій справі. До тогож в сіоністичному таборі йде завзята боротьба між Ґрінбавмом, Райхом і Тоном. Окрему позицію в тому питанні займають мізрахісти (ортодокси-сіоністи) і гітахдутівці (сіоністи-трудовики). Колиж самі жиди є такі роздвоєні і розбиті, то яким чином можуть вони представляти собою якунебудь позитивну вартість для евентуального бльоку. А це лише одна сторона медалі. Це тільки питання практичности і корисности. Другу вязанку питань становлять ідеольоґічні моменти політичного, культурного і соціяльно-економічного характеру.

Поминаючи всі ті сумніви і застереження, уважаємо конечним ще раз ствердити, що всякі газетні видумки і кольпортовані поголоски на тему виборчого бльоку нац. меншостей, а головно участи в ньому українських партій не відповідають дійсности. Тієї справи ще не розглядали українські відповідальні політичні чинники, як і взагалі не застановлялися над справою виборів. Ясно, що коли на чергу прийде справа виборів, то на першому місці стоятиме питання **українського демократичного бльоку,** а на другому плані найдеться справа виборчих комбінацій.

Вічевий рух.

Віча і збори Українського Нац.-Демократичного Обеднання.

Дня 14. м. м. відбулося віче УНДО в *Турці н. Стр.* у великій салі філії „Просвіта" при участи 800 осіб. Реферували пос. С. Хрунький і гол. секретар В. Целевич. У дискусії забирало голос богато промовців, що порушували ріжні болячки нашого життя. Ухвалено довіря Українській Парляментарній Репрезентації і проводові УНДО, а також протест проти проєкту розпорядку президента держави в справі введення польського діловодства в українських кооперативах.

Дня 26. м. м. відбулося віче УНДО в *Тернополі.* В салі „Міщанського Братства" зібралося до 800 вічевиків. Реферували делеґат УНДО п. Ерстенюк Дмитро і д-р Степан Баран. Присутні в обуренням запротестували проти небувалих ще в історії нових посягань на природні права народу, осудили кирпину роботу „хлібоїдів" і сель-робів та візвали всі угрупування з політичною самостійницькою програмою до утворення виборчого бльоку при виборах до сойму.

З віч УНДО у *Львівщині* занотуємо віче в *Лисиничах* (2.X.) і в *Зашкові* (9. X.). На обох вічах промовляв голова Повіт. Народнього Комітету п. Іван Ліщинський. В дискусії забирали слово місцеві селяни, що протестували передовсім проти польщення шкіл у названих селах і домагалися від нововибраних громадських рад, аби вони ужили всіх можливих заходів для привернення українського характеру тим школам. На вічу в Зашкові пробував говорити відомий брилівський аґітатор, начальник місц. станції Вйонцек, але присутні його закричали і не позволили говорити. В обох селах ухвалено довіря проводові УНДО.

Заходом Повіт. Народнього Комітету в *Перемишлі* відбулася 27. X. довірочна нарада в селі *Терніщях*. Делеґатами П. Н. К. були пп. Осип Сенечко і П. Повх. По рефераті п. Сенечка основано місцевий комітет УНДО, який має подбати також про віднову всіх місцевих товариств.

Памятайте, що всякі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10 І. пов. на щадничу книжечку ч. 7910.

Михайло Островерха.

Міляно.

Нариси з профілю.

I.

...Життя міста сучасної Европи приманює. Його горячково-нервове темпо, яке чуєте в своїй крові, його гін — преться мов потвір, що границь не має. Організм сучасного міста розростається-шириться, неначе своїми клітинами-камяницями й село хоче задавити. Все, що продумає нового сьогодні, збільшує його горячку, приспішує темпо й завтра ві своїм учорашнім винаходом іде навипередки до другого — так у безконечність.

Мешканці, сила і зміст цього гону, спішать: пішки, автами, трамваями, ніколесниками кудись — кожний до своєї цілі. Деінде побачите й однокінку, яка спішно підтюпкує, а від неї наче все рветься вперед, тікає. Думаєте: Чи їй не спішно? Невжеж іще так багато є часу?

Зовсім виразно бачите й чуєте обрахованість кожного цього руху — немилосердну, жорстоку. Ця могутня машина пожирає денно десятки людських істот, що необраховано переходили вулицю, вискакували з возів спішучись, чи — може — забули на хвилину про своє матеріяльне істнування й опинились під її колесами.

І навіть без шага при живій душі ви є глядачем могутнього видовища.

Міляно, яке має за собою славні віки в ділянці малярства, архітектури, а потім — геройські роки повстання проти Австрії, в сучасній добі є найживішим, найпродуктивнішим осередком італійського промислу та купецтва. Це загалом найрухливіше місто Італії.

Тоді, як зовсім утихли партійні колотнечі, а воля Дуче є непомильною, единою для добра краю — кожний італієць без ріжниці кляси й походження зрозумів, що гріш ним добутий — це добробут його батьківщини. Нема дня, щоб він про неї не чув, не читав, не бачив організаційної праці. Може це для чужинців застаріле — їхній політичний лад, але це дуже їх питоме, італійське.

Зверхній характер міста — рух вулиць, крики дрібних торговців, яких є тут безліч, має зовсім промислово-торговельний вигляд. Краса його минулого в музеях і в сірих старовинних монументах, що дихають справжнім богацтвом і великістю душі цього народу в колишніх віках.

•

...Чи то продавець сірників, шнурівок, мазі, чи шовкових товарів, чи ярини — кожний хоче заробити тих кілька чентезімі більше. Хто до цього не привик — того це вражає. У виставових вікнах магазинів виднієть ціни товарів: 149.50 l., 199.95 l. Куди не подивитись, усе тих 95 маленьких, щоби здавалося, що цифра рівна. З того часу, як ліра пішла в гору, появились написи у вікнах склепів, над вивісками: „Сильна знижка!", „Потоп знижкових цін", „Як так піде далі, то до чого дійду?" і т. і. А врешті: ribasso 30 прц., 50 прц., 70 проц.. Просто рай дешевого життя в тих оголошеннях. На ринку яринно-овочевому згубитись можна від ріжнородности цін. Їх ціль, хоч вони ріжнородні, звернути увагу покупця, використати його. Місцеві щоденники звертають увагу на хаос цін, на надужиття слова „знижка" — та наслідків не помітно.

На площі стоїть гурт людей. У середині — трьох мужчин: граючий на ручній гармонії, на ґітарі, а третій в одній руці держить великі рожеві аркуші нововиданих canzone на злобу дня, патріотичних, жартівливих, а другою рукою широко вимахує до такту пісні, яку всі співають. Гурт прислухується новій пісні, її мельодії, а й потягає за трійкою. „Хто це?" — питаєте. „Aouf!" хотять таксамо жити в широкому світі, як ви і я!" — відповідає знайомий італієць. В гурті стоїть і робітник, росту низького, постать худощава й також облича, чорні проникаючі очі, безладні вуси. Глядить із під лоба з явним глумом в очах до високого, червоного, здорового парня, який не звертає на нього ніякої уваги й вимахуючи рукою, співає на всю ширину губи. Либонь disoccupato, що в горячий день праці стоїть тут, із під лоба міряючи людину, заняту роботою. Тай яка держава сьогодні є раєм, де не було би безробітних? У гурті стоїть пекарський хлопець із кошицем від хліба на плечах і потрапляє нову пісню. Служниця соромливо простягає руку, купуючи аркуш пісень. Біля стоїть шкляр із скринкою шиб на рамени.

На другій площі стоїть другий гурт. У середині здоровий, молодий мужчина кидається на всі сторони і хриплим голосом проповідує, яка то знаменита річ курити. Та щоб курити й бути здоровим, щоб курення на добро виходило — треба конечно курити тільки „при помочі" цигарниці, чи люльки. Тут він експериментально доказує лихо й добро курення. Це фабрика згаданих річей вислала свого горланя, щоб її товар скоріше мав попит.

Іще в іншій части міста стрічаєте новий гурт. І з далека бачиться, як малий чоловічок вимахує рукою, в якій щось блискуче грається сонцем. Охрип до того, що раптовними рухами своєї малої фіґури хоче викликати зацікавлення в присутніх, що його окружають. Блискуча річ — це бритва. В кінці своєї сильної промови, щоб викликати живе враження на слухачах, він виставляє язик на всю ширину й затинає його бритвою. Добра бритва! Слухач стає глядачем. Правда, доволі пасивним, хоч із язика тече кров...

Про сцени продажі краваток, жіночих панчіх, хусточок і т. п. прийшлосяб багато говорити, щоби схопити хоч кількома словами всі. Та вони зрештою до себе дуже похожі.

Вечір у честь О. Кобилянської.

Свято в Стрию.

Пишуть нам: „Т-во українських жінок" у Стрию святкувало дня 5-го ц. м. роковини літературної діяльности О. Кобилянської окремим вечором.

Гарним вступним словом повитав проф. Залеський численно зібрану публику охарактеризувавши вміло і докладно творчість Кобилянської. Виклад був не тільки цікавий, але й популярний і совісно обдуманий, так, що кожний слухач вийшов з вечора докладно освідомлений про значіння письменниці у рідним письменстві.

Другою атракцією була деклямація п-ні Рошової, що з питомим собі жаром — з найкраще зрозумілим і відчутим змістом дала зразок зрозуміння письменниці. Деклямація не могла вийти кращою. Проф. Москвичів вже зайвий раз засвідчив свій артизм. Признання стрийської публики було лиш маленьким додатком до признань, які здобув собі артист своєю грою. Далі на програму зложились др Терлецький і д-р Софія Коренець. Др Терлецький, знаний в Стрию пяніст, являєся незрівнаним акомпаніятором і майже львина часть заслуги за вдачність концерту припадає йому. Остання атракція, чи краще сказати: перша це сольоспів п-ни Софії Коренець. Вона перший раз співає прилюдно на рідній землі і то якраз в місци свого уродження. Вже зі звнішним оглядом гарна і симпатична пані. Голос її сопрановий рівний від найнизших до найвисших тонів широкої скалі зі звуком металевого дзвінка. Емісія голосу легка і гарна, атакування тонів мягке, а легкість у найвищих тонах без усякого напруження, без форси, без сильного атакування чи то пяно чи форте просто дивує слухача. Фортіссіма і піяніссіма і перехід від одного до другого — незвичайно гарні і рішучо артистичні. При тім всім вимова виразна, кожне слово чути якнайвиразніше. Зміст і дух пісні вистудіовані, відчуті і артистично передані. Висока культура, краса голосу і інтелігенція артистки ось прикмети виконання всіх творів. „Не співай мені" — Нестора Ніжанковського віддала артистка з усякими нюансами, [illegible] незрівнано і сум і деяку втіху, [illegible] з пісні великим, гарним, [illegible], дзвінким голосом, не вагаючись [illegible] і соловейковий голос. Арію [illegible] з „Кавалерії Рустікана" співала артистка по італійськи, мовою чужою [illegible] людям, а все таки слухач зі [illegible] чув сум і розпуку зрадженої [illegible]. Тут і в арії „Мадам Батерфляй" виступив голос п. Корінцівни у [illegible] своїй красі і силі. Мали ми вражіння, що народні пісні за малі на її голос, [illegible] потрібує опери. Свобода рухів [illegible] і незрівнана міміка дуже [illegible] слухачів. Оплесків було дуже багато, але родився сум, що в нас не [illegible], де така інтелігентна співачка [illegible] прикнитьсь до її піддержання та [illegible].

МАНУІЛЕСКУ ПЕРЕД СУДОМ.

Букарешт, 10. листопада 1927. [illegible] почався процес Мануілеску. В [illegible] прокуратора обвинувачував полк. [illegible], військовий прокуратор. Мануілеску, ввійшовши на салю, був спокійний. [illegible] відчитав акт обвинувачення. [illegible] лише 4 свідків зпоміж 37 візваних. Оборона порушила некомпетентність [illegible] суду. Прок. Царапанеа ствердив, [illegible] стан впроваджено згідно з [illegible]. Суд після півторагодинної [illegible] більшістю трьох голосів [illegible] компетенцію. На цьому відложено засідання.

СПРАВА ОБІЖНИКА МІН. ДОБРУЦЬКОГО.

Варшава, 10. листопада 1927. [illegible] повідомляли часописи, що мін. Добруцький видав обіжник, який стверджує, [illegible] навчання української мови в [illegible] на сх. окраїнах і Сх. Галичини не [illegible] польських дітей. Нинішній [illegible] „Правди" стверджує, що вістка про [illegible] обіжник мін. Добруцького неправдива. [illegible] навчання української мови о[illegible].

ПЕРЕД РОЗВЯЗАННЯМ САМОВР. ВИДІЛУ.

Львів, 11. листопада 1927. [illegible] внутр. справ вислало міродатним [illegible] до заопінювання проєкт [illegible] Самоврядного Виділу у Львові. Міністерство проєктує м. і. передачу заг. шпиталів у Львові і Кракові під управу громадам тих міст. Також шпиталі провінц. міст перебмуть громади. Під урядовою управою лишається лише заведення в Кульпаркові і Кобежині.

ПОВІНЬ В АМЕРИЦІ.

Льондон, 10. листопада 1927.

З Ню Йорку подають: Наслідком повені в стейті Вермонт було 114 жертв у людях. У долині ріки Уінноск міста зовсім знищені повенью. Деякі місцевости ще відрізані від світа. Поживу і ліки доставляють тамошньому населенню літаками. През. Влуч. Дерман вислав військо для ратунку в навіщених полосах.

ЗЕМЛЕТРУС В ІТАЛІЇ.

Рим, 10. листопада 1927.

Вчора веч. відчуто тут землетрус. Шкід не було. Часть Апенінів навістив сильніший землетрус. В кількох місцевостях ушкоджені будинки.

ЗГОРІЛО 31 ГОСПОДАРСТВ.

Дрогобич, 10. листопада 1927.

Нині в селі Улично (біля Дрогобича) згоріли забудування господаря Терепущака. Огонь спричинив 6-літній син Терепущака Гнат. Наслідком сильного вітру стануло в огні 31 господарських забудувань. В огні згоріло двоє дітей, а то 6-літній Микола і 5-літня Ганна Гошко.

КРАДІЖИ У ЛЬВОВІ.

Львів, 11. листопада 1927.

Невислідженi злодії вломилися до текст. дому аФайвля на І. пов. Ґранд готелю при вул. Леґіонів 3, розбили велику вертгаймівську касу, з якої забрали 3 тис. долярів. Кая. Ґубриновичеві (Технічька 1) украдено ґардеробу і біля на 3.500 зол. — Невисліджені злодії вломилися вчора до крамниці „Маслосоюза" Ринок в обідовій порі і забрали з каси усю готівку.

Біржа.

Гроші.

Доляр 8·87·75—8·88·00, канадійський доляр 8·85·75—8·86·00, корони чеські 0·26·00—0·26·50, австрійський шілінґ 1·25·00—1·26·00, рум. лея 0·05·33—0·05·75, французький франк 0·34·50—0·35·00, швайцарський франк 1·71·00—1·71·50, англійський фунт 43·20—43·50, німецька марка 2.11·48, данціґський ґульден 2·17·82, червінець 30·20—31·10.

Золото: 20 кор. 36·00—36·50, 20 франків 34·50—34·80, 20 марок нім. 42·50—42·80, 10 рублів рос. 46·60—47·00.

Срібло: кор. австр 0·66·00—0·66·50, 5 кор. австр. 3·45—3·50, фльорен австр. 1·72—1·75, рублі рос. 2·85—2·90, копійки за рубель 1·42—1·45.

Збіжжя.

Пшениця двірська 45·50—46·50, пшениця селянська 42·75—41·75, жито 36—37·25, ячмінь бровар. 38·00—40·00, ячмінь на мливо 33·50—35·50, ячмінь пастівний 31·00—32·00, овес 33·75—35·50, кукурудза румунська 31·50—32·00, бараболі рафовані 6·50 7·25, фасоля біла 45—55, фасоля колірова 53·50—55·50, горох вікторія 72—82, горох полевий 40—56, бобик 35·50—36·50, сіно 7·50—8·50, солома 4·25—4·75, гречка 34·25—35·50, льон 60·00—63·00, ріпак озимий 61·50—62·50, мука пшенична 40-прц. 81·00—82·00, мука пшенична 50-прц. 76·00—76·50, мука житня 65-прц. 59·00 ґрисік кукурудз. 52—53, мука кукур. 34·75—35·75, отруби житні 23·75—24·25, отруби пшеничні 23·50—24·00, крупи гречані 73·00—74·50, пшоно 71·25—75·25, крупи ячмінні 62—66, конюшина червона 265—295, мак синій 115—135, мак сивий 85—105, мішки ютові, нові 1·70, мішки уживані 1·50—1·60.

НОВИНКИ.

— **Примхи погоди.** Був кілька днів тому момент, коли здалось, золота осінь заплакала поважно; повіяло холодним вітром і засіяло дощем аж надто відомим. Люди почали думати про вугіль, дрова, парасолі та кальоші. Тимчасом усміхнена, лагідна осінь вернулась. У полудне тепло доходило до 17 Ц. і віяв легенький вітрець, що нагадував провесну. Місячні ночі дають змогу неодній залюбленій парі продовжувати вечірні проходи по парках аж далеко поза північ. Одним словом: люди глядять на блакитне небо, на голі гиляки, на зжовкле листя і дивуються. З погодою нині, як із газетною новинкою: невідомо, чи не буде вона спізнена, або передчасна завтра вранці.

— **З Українського Наук. Інституту в Берліні** повідомляють нас, що дня 11-го ц. м. д-р І. Мірчук матиме виклад „Про фільософічний конгрес у Варшаві".

— **З Т-ва „Львівський Боян".** На загальних зборах Т-ва „Львівський Боян" дня 4. XI. вибрано ось такий виділ: Іларій Гриневецький — голова, Ярослав Сімянович — заст. голови, д-р Станислав Людкевич — диріґент, Іван Охримович — заст. диріґента, Ірина Рожанківська — диріґентка, Оксана Левицька — секретарка, Петро Гладій — скарбник, Зенон Помель — бібліотекар о. Йосиф Кишакевич і д-р Михайло Волошин — заступники виділових.

— **Львівська хроніка.** Скінчилась розправа проти бувш. залізничих урядовців, що обікрали державну касу на 175.000 зол. Реліх дістав рік тяжкої вязниці, Урбіні і Шнайдер по вісім місяців, а Германн пів року із завішенням кари на 5 літ. — Львівські авта є ще вічно символом літаючої смерти; нема дня, щоби хтось не згинув під їх колесами. Вчора почтове авто переїхало на смерть служницю Анну Керсак. — Фризієрські помічники протестують у комунікаті проти надто довгого дня праці, тому, що є приневолені сидіти в своїх робітнях до 9 години веч. замісць до 7 г. як інші крамничні помічники. Вони кажуть, що хто хоче оголитись і зачесатись може це зробити на 2 год. раніше.

— **„Перемоги" змагуна.** „Газета Поранна" приносить таку циркову сенсацію: змагун Орленко, що виступав у „Клюбі важко-атлетичного товариства ім. Цигалевича" в боротьбі з іншими атлетами, нежданно щез із Львова. Причина — ґріхи проти кількох дам з „вищого товариства" з якими він познайомився і проводив веселі ночі і з якими мав нечисті порахунки. Від одних позичав гроші, від інших — брав без їх відома. Орленко перед своїм виїздом лежав ще в шпиталі, розбитий своїм противником Штерсом підчас змагань. В останніх днях змагань він зазнавав уже самі невдачі. І не диво, Атлет має завсіди вибір: або боротись із жінками, або з мущинами. З менту, коли Орленко познайомився із львівськими дамами, захопленими його мязами, його сила значно ослабла. Приглянувшись боротьбі Орленка, ми не були захоплені його брутальністю і не бачили причини робити з нього „національного" героя, бачучи, що він не приносить чести нашому народові, а користується титулом „українця" й шампіона України тільки для професійної реклями. Тепер за Орленком шукає поліція.

— **З сільських траґедій.** У Підлісках Малих, львів. повіту, 22-літній парубок Головка, з розпуки, що дістав від дівчини гарбуза, прострілив їй обі ноги. — У Василеві, угнівського пов. 15-літній парубок Каньовський застрілив сусіда Дмитерка, який кинувся на нього із сокирою. Суперечка вийшла про право до межі. Каньовський дістав тільки 8 міс. вязниці, доказавши, що стріляв в обороні власного життя.

— **Сенаторський жест.** Сенатор Кшижановський звернувся до марш. Тромпчинського із заявою, що не приймає платн за два останні місяці, тому що дійшов до висновку, що дієти за цей час йому не належаться. Згаданий сенатор хотів тим сказати, що за цей час в сенаті не працював. Але чи до такої думки не могли би дійти і десятки сенаторів і послів і тоді, коли ходили на засідання?

— **Рекорди.** Один із наймолодших героїв екрану, Джекі Куґен, що із дитини став недавно 14-літнім хлопцем, купив недавно за 100.000 дол. чимало землі в Льос Анджельос. Куґен уже нині є міліонером, а міліони заробив — сам. — Скарбник манастиря в Лімбурґ (Бельґія) втік забравши із собою 2 міл. фр.

— **Смерть артистки.** У Катовицях померла Каролина Клішевська, опереткова артистка у 62 р. життя. 30 літ грала вона на львівській сцені, а вступила до театру 44 роки тому. Яких 10 літ грала вона теж на українській сцені разом із своїм чоловіком. Згодом, для карієри, як багато наших артистів, для яких рамці нашого мандрівного театру були за тісні, перейшла до більшого театру, польського і відчужилась від нас зовсім.

— **Кардинал, що має стати святим.** У Ватикані ведеться тепер т. зв. „процес" над життям і вчинками кардинала Белярміно, якого мають проголосити святим. Збір кардиналів і урядові конґреґації мають ще висловитись, чи два чуда згаданого кардинала були дійсними чудами і чи є підставою до його беатифікації.

— **Князь журналістом.** Другий син шведського короля Густава, князь Вільгельм, їздить тепер по Америці з відчитами про свою минулорічну подорож по Африці. Одночасно списує він свої вражіння із побуту в Америці в скандинавській пресі: шведській, норвеській та данській одночасно. 20 літ тому, його дідо Оскар II. зрікся норвеського престолу після довголітньої боротьби Норвеґії із Швецією за самостійність. Чи міг він сподіятись, що його внук, 20 літ пізніше, вже буде... норвеським журналістом? Треба знати, що скандинавські володарі виховують своїх синів у дуже демократичних принципах.

— **Світова всячина.** Президент Кулідж згодився на підвищення буджету на збільшення америк. фльоти. — Юґославія замовила в Анґлії дві підводні лодки. — Відомий англ. журналіст Боттемлей, бувший редактор лівого „Джон-Буля", відсидівши кілька літ за дефравдацію громадян. гроша, друкує тепер статті про умовини життя в англ. вязницях. — У місті Гаммонд, стейті Індіяна, знищений театр від динамітового вибуху і сусідні будинки; втрати пів міл. дол. — Здоровля Чічеріна не дозволить йому взяти участь у конференції розброєнь; він працює [illegible] не може виїзжати. — У Півд. Тиролі [illegible] іт. влада розпорядок, щоби на цвинтарних могилах були тільки італійські (а не німецькі) написи. — Анґлійський міністер війни Еванс заявив, що правдою є, що радянський уряд купив 50.000 тон нітрату для воєн. цілей. — Нім. послом у Вашинґтоні призначений д-р Прітвіц. — Еспанська рада міністрів рішила вибудувати в парискім університетськім місточку дім для еспанських студентів. — Недалеко Шамбері почтовий літак розбився, коли сідав на землю; керманич, механік і трох пасажирів навіть нескалічені. — В Атенах сильно обурені тим, що секретар бельґійського посольства барон Ван-дер Ельф перевозив у дипльом. валізах грецькі дорогоцінності для продажі. — Нім. корабель „Меве", що їхав між балтійськими пристанями зачіпив підводну міну і втопився. — Франц. воєн. міністр, Пенлеве, відомий математик, мав виклад в анґл. університеті в Кембрідж п. з. „Сучасні теорії про матерію".

— **З кіна.** У кіні „Палас" фільма „Уфи" „Шаління молодости"; у „Лев" „Дон Жуан — Вежа кохання"; в „Аполльо" — „Останній усміх блазня"; у „Фатаморгана" — „Карієра модельки".

— **„Пропаганда як засіб політичної боротьби"**, під таким заголовком відбудеться в неділю, дня 13-го листопада о год 6 веч. у салі Академічного Дому при вул. Супінського 21, виклад Володимира Целевича. Вступ 50 сот., для студіюючої молоді 20 сот.

— **З церковної музики.** В суботу 12. ц. м. в 6 год. веч. відспіває мішаний хор під управою п. Т. Купчинського в церкві св. Пятниць на Жовківськім передмісті Велику Вечірню. Є це новина, бо вечірню співають у нас дотепер виключно дяки. Звичаю співання вечірні хором, так розповсюдненого по містах Великої України, у нас покищо, на жаль, нема. Тому цікаво буде всім послухати прегарних вечірних пісень, як „Господи воззвах", „Світе тихий", „Нині отпущаєши" й інших у виконанні добре зіспіваного хору під орудою відомого диріґента.

— **Хочеш дешево і добре? Купуй пуворки тільки в склепі „Фортуна Нова",** Львів, Руська ч. 1.

— **Кушнірська** робітня Петра Карпяка є при вул. Курковій ч. 11 а, І. пов. на ліво.

Дописи.

ДРОГОБИЧЧИНА. (Махінації з шкільними деклараціями в Доброгостові). По плебісциті 1925 р. лишилося у дрогобицькому повіті ще около 17 шкіл з українською мовою навчання, а між ними й наша понад 100-літня 3-клясова школа в Доброгостові. Тепер і ці українські школи одну за другою ліквідується і то в незвичайно підступний та хитрий спосіб! В часі плебісциту внесли ми 126 декларацій за 188 дітей, всі за українською школою; за польською не було ні одної декларації. По довгих коровод.ах признано нам остаточно викладову мову „руську". Здавалося, що вже біді конець, бо не було чути про ніяку протиакцію. Але лихо не спить. У вересні цього року проголошено у громаді розпорядок Кураторії з дня 25. 8. 1927 ч. 7818, що з початком шкільного року 1927-8 має бути в нашій школі „виклад двуєнзични", бо з округи школи внесено важні декларації за більше як 20 дітей з домаганням „паньствовего єнзика научаня". Хто, коли і за які діти вносив ці декларації — це тайна, невідома нікому з громадян, ні навіть самому громадському урядові! З ними отже деклараціями справа цілком неясна: ніхто до них не признається і ніхто з наших людей „двуєнзичней" науки не забагає, а по ділкам вона непотрібна, бо на 180 дітей нема у школі ніодної польської ні жидівської дитини (є лише 4 німецькі евангелицькі). Не дивно отже, що на першу вістку про переміну нашої школи на польську заворушилося все, що живо й свідомі громадяни взялися до оборони своїх прав. Вислано зараз депутацію до інспектора, внесено рекурс до Міністерства і на знак протесту переведено самочинно двотижневий бойкот школи. На разі успіх буде, здається, такий, що шкільні власти, які непотрібно спровокували громадян, наложать на родичів ділмаючі грошеві кари і будуть старатися неправний стан удержати в силі терором, по засаді: „В кого сила, того й право". Але маємо все ще таки надію, на міністерство освіти, що воно на такі махінації з деклараціями не погодиться і зарядить поступування явне, як це було колись з наступованням, що хоч ми внесли підписані в громадським уряді декларації, то їм не довіре-

но, аж інспектор приїздив на місце для їх справджения. Не домагаємося для себе ніяких протекцій, а лише рівної міри для всіх. Чиста справа не потребує боятися світла.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА. *(Кооперативні свята в місті й повіті).* Заходом ПСК. у Теребовлі відбулося у нас величаве повітове кооперативне свято дня 25. вересня 1927 з такою програмою: 1) урочиста Служба Божа, яку відправив о. кан. і декан Мохнацький, 2) кооперативне віче під голим небом, на якому промовляли: проф. Чайківський Павло, голова Надз. Ради ПСК, по нім п. Козорський як делегат РСУК на загально-кооперативну тему, опісля п. Блажкевичева з Денисова на тему „Жінка й кооперація“, п. Брушельницький зі Слобідки обговорював значіння кооперації для села, дир. ПСК Степан Мацькевич представив досягнення нашої кооперації, зокрема нашого повіту, о. кан. Мохнацький складав привіт від всіх культурно-освітних установ Теребовлі. Опісля відбувся похід вулицями міста, який розвязав промовою проф. Чайківський біля домівки ПСК. На святі було багато учасників зпоміж інтелігенції, міщанства й селянства. Свято випало дуже гарно і сильно причиниться до піднесення народньої і кооперативної свідомости в повіті. Підчас свята пригравала музика під батутою п. Козака Івана, дир. ПСК. — *Романівка.* Кооп. „Згода“ влаштувала кооперативне свято дня 23. жовтня 1927. На святі було біля 2000 людей. Промовляли: д-р Мішко з Теребовлі, п. Блажкевичева з Денисова, дир. ПСК в Теребовлі Степан Мацькевич, о. кан. Мохнацький з Теребовлі, який відправив також Службу Божу, о. Яворський з Могильниці й о. Балко, парох Романівки. Підчас свята пригравала музика читальні „Просвіти“ з Теребовлі під батутою п. Козака Івана. По кооперативнім вічу, що відбулося під голим небом уформувався похід і перейшов головною вулицею Романівки. — *Глещава.* Кооп. „Торговля Споживча“ влаштувала кооперативне свято дня 16. жовтня. На святі промовляли д-р Заплітний з Теребовлі, п. Равлінко, орг. ПСК і о. Волошинський. По святі відбувся похід вулицями села, в якому брала участь велика маса народу. Пригравала музика читальні „Просвіти“ в Ілавчу.

КАЛУШ. *(Кооперативне свято).* Дня 23. жовтня ц. р. відбулося заходом Повітового Союзу Кооператив повітове кооперативне свято в селі *Голині.* Організатори свята вийшли з заложення, що повітове кооперативне свято тим разом повинно бути уладжене на селі з тої причини, що на дотеперішніх святах, уладжуваних в повітовім центрі, являлися все майже одні і ті самі делегати від сільських кооператив, коли між тим на святі у селі користає масово не тільки все населення даного села, але і з сусідніх сіл прибуває селянство у великій скількости. В додатку цьогорічне свято уладжене було на селі й тому, що кооператива „Сила“ в Голині вибудувала виключно своїми силами прегарний дім, який тогож дня мав бути посвячений. День був погідний. Свято розпочалося в год. 10. рано соборною Службою Божою, відспіваною о. деканом Богачевським в асисті оо. Дякова і д-ра Сампари. Співав гарно сільський хор з Підмихайля. Після Служби Божої рушив похід до кооперативного дому, де після його посвячення виголосив о. Богачевський високопатріотичну промову, заохочуючи двотисячну масу слухачів до організації на економічному полі. Дальше розпочалася друга частина свята. Голова управи ПСК. д-р Сохацький отворив короткою промовою свято, представляючи масі народу делегата Ревізійного Союзу Українських Кооператив дир. Остапа Луцького. Красномовною і милозвучною довшою промовою дир. Луцький представив ціль і користи для хліборобського населення нашої землі, що пливуть і будуть плисти із кооперативних організацій. Його промова викликала сильне враження, за що нарід нагородив його довгими оплесками. Промовляли ще д-р Курбас іменем рожнітівських кооператив, дир. Бариш, о. Майорчак та селянин Семянчин з Брошнева. Селянин Бережницький, книговодець кооперативи „Сила“ в Голині, якого заходами головно побудовано кооперативний дім, подякував усім, хто чимнебудь причинився до збудування кооперативного дому. Після того д-р Сохацький закрив свято і двотисячна маса народу, відспівавши „Ще не вмерла“, розійшлася. Тогож дня в год. 5-ій попол. відіграно заходом кооп. „Сила“ драму „Верховинці“. Свято полишило гарний спомин у присутніх. Треба жаліти, а навіть вказаним було би, щоби в найближчих роках кооперативні свята відбувалися все по селах.

М. П.

Зі спорту.

„ЕКРАН“—„Україна“.

В неділю, 13. листопада в год. 11. рано відбудуться на площі „Сокола Батька“ мячеві змагання між Л. К. С. „Екран“ й „Україною“. Буде це мабуть остання нагода в сім сезоні побачити нашу чолову дружину в змаганнях з противником, який в біжучому році по побіді над „Спартою“ й іншими противниками здобув мистецтво першої ліги (другої групи). Вступ 50 сот. і 1 зол.

Загальні Збори С. Т. „Україна“.

Чергові Звичайні Загальні Збори Сп. Т-ва „Україна“ відбудуться в неділю, дня 27. ц. м. в год. 9.30 рано в залі Академічного Дому, Супінського 21 з оцим денним порядком: 1) Відкриття Зборів. 2) Вибір Президії. 3) Звіт з діяльности Виділу. 4) Звіт контрольної комісії. 5) Вибір нового Виділу і Контрольної Комісії. 6) Внесення та запити. Коли в означенім часі не явиться приписане статутом число членів, Збори відбудуться того самого дня і в тім самім льокалі в год. 10.30 без огляду на число присутніх членів.— За Виділ: Д-р Юлій Савчак, голова. Ластовецький Роман, секретар.

Конець атлетичних змагань.

Турнір атлетів з усього світа, який відбувався в салі польського „Сокола“ у Львові скінчився у вівторок 8. ц. м. останніми змаганнями найсильніших борців Брилі зі Штерсом та Кавана зі Штеккером. В першій парі побідив великан Бриля, кинувши в 29. мінуті брутального бельгійця Штерса. Друга пара будила від кількох днів велике заінтересування бо віденець Каван і мистець Польщі Штеккер не мали досі ніодної невдачі. Каван побідив Штеккера на пункти в 70 мінуті, на превелике невдоволення польської, а на радість жидівської публики.

Згідно з вислідом змагань оголошено чергу в нагородах. Першу нагороду дістав Каван, другу Штеккер, третю Бриля, четверту Штерс, а пяту віденський жид Перелес.

Лист до Редакції.

Високоповажаний Пане Редакторе!

Не відмовте помістити на сторінках Вашого часопису отсього листа:

Бувший секретар Закордонної Ґрупи У. С. Д. Р. П. інж. Г. Чернуха, замешкавши у Франції, став співробітничати в органі українських „сменовеховців“ у Парижі „Українські Вісти“. Цим він засвідчив, що ідеольоґічно розійшовся з партійною організацією, до якої раніше належав і фактично порвав з нею звязок. Отже інж. Г. Чернуха перестав бути членом Закордонної Ґрупи У. С. Д. Р. П. і тому за його політичну діяльність вона відповідати не може.

За Закордонну Ґрупу У. С. Д. Р. П.
М. Галаган, І. Стасів.

Нові книжки і видання.

Книжки:

„Наш Світ“, альманах „Жіночої Долі“ з додатком календаря на 1928 рік. Накладом Редакції часопису „Жіноча Доля“. Коломия 1927. Альманах без календарної части обіймає 216 сторін великої вісімки з численними ілюстраціями.

„Дніпро“, календар-альманах на 1928 рік. Накладом українського товариства допомоги емігрантам з Великої України. Львів 1927. Альманах без календарної частини обіймає 120 сторін великої вісімки.

„Збірник математично-природничо-лікарської секції Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові“. Том XXVI. Львів 1927. Стор. 214. форм. 8°.

„В імя правди!“ Св. конґреґації для Східньої Церкви і преосв. Владиці Йосиф. Коциловському до відома. З нагоди відповіди Св. Конґреґації на скаргу перемиських громадян, оповіщеної в 3 числі „Перемиських Епархіяльних Відомостей“. Написав Роман Гамчикевич. Перемишль 1927. Накладом автора. Стор. 24. Форм. 8°.

Вальдемар Бонсельс: „Пчола Мая та її пригоди“ переклав з німецької мови Дмитро Вахняк. Ілюстрації зладив Св. Гординський. Львів 1927. Наклад „Рідної Школи“. Стор. 144. Форм. 8°.

ЖУРНАЛИ.

„СВІТ“, ч. 19—20, ілюстрований журнал. Зміст: М. Рудницький: Поет суспільної машини. О. Бабій: Поезії. І. Гаврилюк: Осінь. І. Возич: Бориславські картини. Д. Ф. Чернявський: Доісторичне минуле України. І. Крипякевич: Гетьманські похорони. В. Сніжин: Гудуть, гудуть швидкі вагони. Р. Таґоре: Писання, пер. І. Ставничий. Нові розкопки в Египті. Вавилонська домовина. Д. Козій: Змагання з судьбою. Хто такий дядько Сем. Останній гетьман України. Звідкіля взялися в Америці нігри? Забуті козацькі могили. Май Дніпрович: Вирок. Повітряна труба. Міжнародня кооперативна вистава. Тайна Кремлю Звірята пророками погоди. Пизанська вежа. Нові книжки й журнали. Г. Еверс: Найгірша зрада (продовження). Веселий кутов. ІЛЮСТРАЦІЇ: Забуті козацькі могили, світл. С. М. О. Бабій Е. Золя. Бориславські картини (2 фотографії). М. Бутович Ілюстрації до Гоголя (2 ілюстр.). Підляше, світл. С. М. З Радянської України: Маневри червоної армії (2 фотографії). Боротьба тореадорів. Вуличне радіо. Тома Едісон. Реґулятор вуличного руху. Отаман С. Петлюра Ш. Шварцбарт. Народній Дім в Хирові. Лугове свято в Бережанах. З екрану. Спорт в Каліфорнії. Повітряна труба в Ляцькому. Міжнародня кооперативна вистава в Стокгольмі (4 фотографії). На Філіпінах. Президент Ліберії Уптон Сінклер. Відзначення Ліндберга. —Передплата 7 зол. на квартал. Адреса: „Світ“, Львів, Руська 3.

ОПОВІСТКИ.

Музична шкілка для дітий. З днем 15. листопада відкривається при Музичнім Інституті ім. М. Лисенка у Львові „Музична шкілка“ для дітий дошкільного віку (від 4—6 літ). Методою Папе-Карпантіє відповідаючою для діточого віку подається початкові відомости з музики сольфежу в сполуці з ритмічною руханкою. Оплата виносить 7 зол. місячно. Зголошення приймається в секретаріяті Муз. Т-ва ім. Лисенка вул. Шашкевича 5. щоденно від год. 3 - 6. 890 2—2

На „Рідну Школу“ зложили! Вп. Ольга і д-р Іван Кміцикевичі Львів 50 зол., Т-во „Просвіта“ 50 зол. замісць вінця на домовину бл. п. Іларія Чапельського. — Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа. 873

SĄD OKRĘGOWY w SAMBORZE O. V.
dnia 1 października 1927.
Firm. 266/27 Sp. II. 31.

Zmiany i dodatki dotyczące zapodanych w rejestrze spółdzielni Firm spółdzielni.

Przy wpisanej do rejestru spółdzielni firmie Hospodarskospożywcza spółka „Kupeć“ kooperatywa z obmeżenoju porukoju wpisać należy.

„Na walnem zgromadzeniu dnia 31/7 1927 odbytem wybrano do zarządu Dra Teofila Michajłowskiego w miejsce Lubomira Daniłowicza, a Dmytra Motryncia w miejsce Antoniego Żyławego“.

Dzień wpisu: 5/10 1927. 896

Подяка.

За волею Сотворителя відійшла від нас на вічний супочинок в дни 15. жовтня ц. р. в 80 році свого трудящого життя наша найдорожча мати і бабця бл. п. **Антонина з Чапельських Флюнтова.** В несенню креста втрати найдорожчої особи, не лишили нас самих найгарніші люди, яким отсим почуваємося до вдячного обовязку зложити найщирішу подяку. В першій мірі дякуємо Вп.п. директорови місцевої школи В. Кульчицькому, як його Високодостойній дружині за великі труди понесені в часі важкої недуги покійної, як також в часі похорону. Дякуємо Впр. Отцям: совіт. А. Пеленському за провід в похоронах, дек. І. Головкевичови, Ст. Івасикови, Н. Матковському, Б. Охримовичови, Ів. Каратницькому, О. Охримовичови, Р. Височанському, Ст. Метельському, які не жалували труду і прибули на похорон, щоби безкровними жертвами і молитвами супроводити покійну на вічний супочинок. За прегарні й повні розради й потіхи надгробні слова Впр. оо. сов Р. Височанському і Ст. Івасикови дякуємо з глубини наших сердець. Вкінци складаємо щиру подяку провізорам, брацтвам і селянам села Угерська, які своєю численною участю й своїм прегарним хором причинилися до звеличання сумного обряду. Усім Вам хай Всевишній сторицею нагородить.

РОДИНА.

Приписуйте передплату!

За редакцію відповідає Василь Мудрий — Видає Видавнича Спілка „Діло“. — З друкарні Видавничої Спілки „Діло“. Львів, Ринок ч. 10.